

Cyklus: Význam nebeskej svätyne v duchovnej skúsenosti človeka

Vitalij Olijnik

10. časť: Pokus o odobratie nebeskej svätyne

Dnes máme záverečnú časť v cykle s názvom Význam nebeskej svätyne v duchovnej skúsenosti človeka. V tomto cykle sme už študovali tieto témy:

1. Realita nebeskej svätyne
2. Zoznámenie sa s nebeskou svätyňou
3. Soteriologický aspekt nebeskej svätyne
4. Veľkňaz nášho vyznania
5. Miesto nášho posvätenia
6. Kritériá morálky
7. Svätyňa a spravodlivosť
8. Očistenie svätyne
9. Eschatologický aspekt nebeskej svätyne

Dnes končíme štúdium v rámci tohto cyklu a dnešná časť sa volá Pokus o odobratie nebeskej svätyne.

Na začiatok vás pozývam, aby ste si otvorili knihu proroka Daniela 8,9-14: *„Z jedného z nich vyšiel malý roh, ktorý sa neobyčajne zväčšoval smerom na juh, východ a k Nádhernej krajine. 10 I narástol až po nebeské vojsko, zhodil na zem časť z vojska, i z hviezd a pošliapal ich. 11 Narástol až po Knieža toho vojska, a bola Mu odňatá ustavičná obeť a bolo zvrhnuté miesto Jeho svätyne. 12 A v neprávosti postavil vojsko proti ustavičnej obeti, zvrhol pravdu na zem, a čo robil, sa mu darilo. 13 Vtedy som počul hovoriť jedného svätého. Iný svätý sa pýtal toho, ktorý hovoril: Až dokedy bude trvať toto videnie o ustavičnej obeti a o pustošiackej neprávosti, dokedy budú svätyňa i vojsko pošliapované? 14 Povedal mu: "Ešte dvetisíc tristo večerov a rán, a potom bude svätyňa očistená.“*

V tomto úryvku sa najvýraznejšie z celého Svätého písma popisuje pokus o odobratie nebeskej svätyne. Pokus odobrať Ježišovi Kristovi jeho veľkňazskú službu. No poďme si to rozobrať podrobne a po poriadku.

Najskôr sa pozrieme, kto sa tu predstavuje v obraze toho malého rohu? *„Z jedného z nich vyšiel malý roh“*, hovorí prorok Daniel. Koho predstavuje? Našťastie, ten, ktorý ukázal Danielovi videnie, poslal Danielovi aj vysvetlenie tohto videnia.

V Danielovi 8,19-23 čítame: *„Potom povedal: Ajhľa, dávam ti vedieť, čo sa stane na konci doby hnevu. Lebo sa to týka posledných období. 20 Dvojrohý baran, ktorého si videl, to sú králi Médskia a Perzie. 21 A kozol, ten chlpatý, je grécky kráľ, a veľký roh, ktorý bol medzi jeho očami, je jeho prvý kráľ. 22 A že sa zlomil a miesto neho vyrástli štyri: štyri kráľovstvá povstanú z národa, nie však v jeho sile.“*

Tu sa zatiaľ zastavíme. Teda, všetky symboly sú vysvetlené. Hovorí sa najskôr o Medo-perzskom kráľovstve, neskôr o Grécku, o prvom gréckom kráľovi t.j. o Alexandrovi Macedónskom a o tom, že potom, ako sa zlomil t.j. po jeho smrti sa Grécke kráľovstvo rozdelí na štyri kráľovstvá. Tieto štyri kráľovstvá vyjdú z tohto národa, no nebudú mať už jeho silu. Tak sa aj stalo. Po smrti Alexandra Macedónskeho si jeho impérium rozdelili medzi sebou jeho štyria generáli: Seleukos, Kassandros, Lýsimachos a Ptolemaios, ktorí položili základ štyroch gréckych kráľovstiev.

A čo sa deje ďalej? V Danielovi 8,23 je napísané: „A na konci času ich kráľovstva, ...“ teda keď sa obdobie ich vlády, vlády Grécka bude chýliť ku koncu, alebo ako sa píše v jednom z anglických prekladov (Revised Standard Version) „at the later end of their rule“, teda na úplnom konci, keď sa ich kraľovanie blíži ku koncu,

„... povstane kráľ s drzou tvárou a skúsený v úkladoch“, ktorému sa bude dariť a bude pustošiť ... atď. (Daniel 8,24).

Povedzte, kto vymenil Grécko na svetovej scéne, aký to bol štát? Rímsky štát. Rím prichádza nahradiť Grécko a dozvedáme sa, že tento malý roh predstavuje Rímske impérium, ktoré sa začína rozširovať po celej zemi. A teraz sa pozrieme, akým spôsobom sa opisuje toto rozširovanie. Vidíme geografické rozširovanie sa tohto malého rohu.

V Danielovi 8,9 je napísané: „Z jedného z nich vyšiel malý roh, ktorý sa neobyčajne zväčšoval smerom na juh, východ a k Nádhernej krajine.“

Keď si otvoríte Bibliu, môžeme si pozrieť mapu na poslednej strane, kde nájdete krajiny Stredozemného mora (Pavlova cesta do Ríma). Keď sa pozriete na miesto, kde sa nachádzal Rím, tak na juh od neho bude Egypt, ďalej na východ bude Macedónsko a Malá Ázia, a uhlopriečne, smerom k Palestíne, k Nádhernej krajine sa Rím naozaj rozširoval a smeroval svoje vojenské výpravy. Čiže, keď sa pozeráme na mapu, tak vidíme, že táto „čižmička“ sa rozširovala nadol (smerom na juh k Egyptu), vpravo (smerom na východ k Macedónsku a Malej Ázii) a po uhlopriečke sa rozširoval k pravému dolnému rohu mapy (smerom k Palestíne).

Teda, vidíme úplnú zhodu. A skutočne, keď Rím začal dobývať územia, rozširoval sa presne týmito smermi. Iba Rím zodpovedá tomuto opisu.

No ďalej vidíme v rozširovaní sa tohto rohu podstatnú zmenu smeru. Najskôr je napísané, že sa rozširuje horizontálne: na juh, na východ a smerom k Nádhernej krajine. Čo sa deje ďalej?

Daniel 8,10: *„I narástol (vzniesol sa - RJ preklad) až po nebeské vojsko, zvrhol na zem časť z vojska, i z hviezd a pošliapal ich.“*

Kam sa roh začína rozširovať? Hore, do výšky, do nebies. Čiže, teraz sa rozširuje nielen geograficky, už ide hore, do výšky.

Daniel 8,11 hovorí: *„Narástol až po Knieža toho vojska, a bola Mu odňatá mu ustavičná obeť a bolo potupené miesto Jeho svätyně.“*

Toto Knieža vojska je vo vysvetlení anjela v Danielovi 8,25 nazvané takto: *„povstane proti Kniežaťu kniežat“*.

Proti Kráľovi kráľov, Pánovi Pánov. Proti komu malý roh povstane? Proti Ježišovi Kristovi.

Takže vidíme, ako sa tento malý roh najskôr rozširuje horizontálne, geograficky, no potom vertikálne (smerom nahor), vzniesol sa k Hospodinovi a proti Nemu začína smerovať svoju činnosť. Toto je už duchovný, náboženský rozmer, to je už 2. etapa rozvoja Ríma. Teológovia, historici zvyčajne používajú takéto termíny: pohanský Rím (geografické rozširovanie sa) a pápežský Rím (to, čo je v histórii známe ako Svätá rímska ríša).

Je to cirkev a štát v jednom, je to kresťanská cirkev, ktorá si zaistila politickú podporu časti štátov alebo kmeňov, ktoré si medzi sebou rozdelili politický Rím, pohanský Rím a vytvorila novú nábožensko-vojenskú koalíciu pod názvom Svätá rímska ríša.

A práve v tomto období pápežského Ríma alebo tzv. Svätej rímskej ríše nastalo naplnenie proroctva o tom, že táto moc, tento malý roh sa mimoriadne rozširuje a potom vedie vojnu proti samotnému Bohu a proti Jeho svätyni.

Rímskych cisárov nahradili rímski pápeži. A vzniká zaujímavá otázka: Ako sa môže človek (hoci je hlava veľkej cirkvi, hlava svätej ríše) vzniesť až do neba a odobrať službu Veľkňazovi, Ježišovi Kristovi, Kniežaťu nebeského vojska?

Podme sa pozrieť, kde sa ešte stretneme s rovnakým jazykom a s rovnakým opisom.

Kniha Zjavenie 12,4 hovorí: „*Jeho chvost zmietol tretinu nebeských hviezd a zvrhol ich na zem. Drak sa postavil pred ženu, ktorá mala rodiť, aby zožral jej dieťa, len čo ho porodí.*“

Takže, pred nami je drak, ktorý strhol tretinu hviezd a zvrhol ich z neba na zem. A ďalej sa vysvetľuje vo Zjavení 12,9, že je to „*veľký drak, starý had, ktorý sa volá diabol a satan*“. Takže, ten istý jazyk sa používa na opis činnosti diabla.

Akým spôsobom činnosť diabla a satana súvisí s konaním Svätej rímskej ríše, kresťanskej cirkvi, ktorá sa v tej dobe stala politickou jednotkou?

Odpoveď nájdeme v Danielovi 8,24: „*Vzrastie jeho moc, nie však z vlastnej sily.*“

Sväté písmo nám odkrýva: koho sila to bola? Diabolská, satanská sila, pretože práve satan povstal proti Bohu, vzniesol sa do neba a zvrhol na zem časť nebeských vojsk a hviezd.

No satan v stredoveku používal Svätú rímsku ríšu, fakticky používal kresťanskú cirkev a jej vodcov, ktorá vo svojej histórii presne naplnila predpovede o malom rohu a o odobratí, odňatí služby Ježišovi Kristovi.

Takže, čo presne urobila táto sila proti svätyni?

Po prvé, ako sa hovorí v Danielovi 8,11: „*11 Narástol (vzniesol sa - RJ preklad) až po Knieža toho vojska, a bola Mu odňatá ustavičná obeť (každodenná obeť - RJ preklad).*“

Keď sa pozrieme do originálu, vidíme, že slovo „*obieť*“ v origináli chýba. V origináli je len jedno slovo starohebrejské slovo „*tamid*“, ktoré sa prekladá ako niečo „každodenné, ustavičné, neprestajné“. Niet tam slova „*obieť*“.

Pozrieme sa, kde vo Svätom písme sa slovo „*tamid*“ používa.

2. kniha Mojžišova 27,20: „*Prikáž Izraelitom, aby ti naznášali jemného oleja z roztlčených olív do svietnika, aby lampy neprestajne svietili.*“

Tam je napísané, že vo svätyni musí neprestajne svietiť svetlo. A veľkňaz vchádzal do svätyne a staral sa o to, aby tam bol stále olej, aby svietnik neustále svietil, aby to bolo „*tamid*“.

2. kniha Mojžišova 30,7-8: „*A Áron bude na ňom kadiť kadidlo z voňavých vecí, každého rána; keď upraví lampy, vtedy to bude kadiť. 8 A keď zapáli Áron lampy, k večeru, tiež to bude kadiť. To bude ustavičné kadidlo pred Hospodinom po vašich pokoleniach.*“

Tu je použitie slova „tamid“ spojené s kadidlom, ktoré kňaz každý deň vnášal do svätyne ráno a večer. Tu sa opisuje prostrednícka služba veľkňaza za ľudí.

3. kniha Mojžišova 6,13: „*Oheň na oltári bude ustavične horieť, nikdy nesmie vyhasnúť..*“

Tu sa hovorí o tom, že oheň na oltári má ustavične horieť, tiež je tam slovo „tamid“.

4. kniha Mojžišova 4,7: „*Na stôl na predkladané chleby prestrú rúcho z modrého purpuru a dajú naň misy, panvice na kadidlo, kanvice a čaše na úliatbu; posvätný chlieb nech je stále na ňom;*“

Tu sa hovorí o tom, že predkladané chleby musia byť neprestajne vo svätyni.

4. kniha Mojžišova 28,3 a 6: „*3 A povieš im: Toto je ohňová obeť, ktorú budete donášať Hospodinovi: ročných baránkov bez vady, dvoch na deň, zápalnú to obeť ustavičnú. 6 To je ustavičná obeť zápalná, ktorá bola pripravená na vrchu Sinaj na upokojujúcu vôňu, ohnivá to obeť Hospodinovi.*“

Tu sa hovorí o tom, že spaľovaná obeť sa má prinášať neprestajne: ráno a večer, pravidelne, ustavične, „tamid“.

Takže tu vidíme, že používanie slova „tamid“ v kontexte svätyne fakticky znamená opis prostredníckej služby veľkňaza v prvom oddelení svätyne. Každý deň veľkňaz neprestajne vykonával túto službu. A táto každodenná prostrednícka služba bola základom fungovania pozemskej aj nebeskej svätyne, pretože hlavný cieľ svätyne je v tom, aby hriešny človek mohol vojsť do Božej prítomnosti vďaka Prostredníkovi a vďaka službe, ktorá sa koná vo svätyni.

Takže, v Danielovi 8,11 sa hovorí o tom, že čo malý roh odobral Ježišovi Kristovi? Každodennú, ustavičnú službu. Malý roh Ježišovi odobral tú službu, ktorá zodpovedala službe Veľkňaza v prvom oddelení svätyne. Tým pádom malý roh siahol na príhovornú službu Ježiša Krista, na Jeho službu ako Prostredníka. Kniežaťu vojska bola odobratá každodenná prostrednícka služba.

Ako sa to dá urobiť? Akým spôsobom sa dá odobrať táto prostrednícka služba?

Podme sa pozrieť na paralelný obraz z knihy Zjavenie 13,6: „*A aj otvorila svoje ústa, aby sa rúhala Bohu, aby sa rúhala jeho menu a jeho stánku (teda svätyni) a aj tým, čo prebývajú v nebi.*“

Opisuje sa tá rovnaká moc, rovnaká sila, ten istý obraz a to isté konanie. A hovorí sa o tom, že šelma otvorila svoje ústa, aby sa rúhala Bohu, aby sa rúhala Božej svätyni.

Keď si položíme otázku, aká je definícia rúhania sa v Biblii, tak odpovede sú nasledujúce:

Po prvé, Marek 2,7: „*Čo Tento hovorí? Rúha sa! Kto môže odpúšťať hriechy okrem jediného Boha?*“

Tam sa hovorí: Čo sa tento človek rúha? Kto má právo odpúšťať hriechy okrem samého Boha? Oni hovorili o Ježišovi Kristovi. Keďže odmietali jeho Božiu podstatu, jasne videli, že vo svetle Svätého písma je Ježiš bohorúhač, ak nie je Bohom. Takže, prvá definícia rúhania sa Bohu, ktoré sme našli vo Svätom písme, je privlastnenie si práva odpúšťať hriechy zo strany človeka.

Po druhé, Ján 10,33: „*Židia mu odpovedali: Nekameňujeme Ťa pre dobrý skutok, ale pre rúhanie, že Ty, hoci si človek, robíš sa Bohom.*“

Predtým, v Jánovi 10,30 Ježiš vyhlásil: „*Ja a Otec sme jedno.*“

On hovorí o svojej rovnakej podstate s Otcom. A to samozrejme rozzúrilo Jeho protivníkov a obviňujú Ho z bohorúhačstva, pretože hovoria: ak si človek a hovoríš o tom, že si Boh alebo sa staviaš na miesto Boha alebo si privlastňuješ nejaké Božie právomoci, tak kto si? Bohorúhač!

Takže, rúhanie podľa definície Biblie je pokus postaviť sa na miesto Boha. Konkrétne privlastniť si právo odpúšťať hriechy, je to privlastnenie si Božích právomocí, toho, čo má právo robiť len samotný Boh.

Stalo sa to v histórii kresťanskej cirkvi? Stalo sa to v histórii Svätej rímskej ríše? Stalo sa to principiálne v ortodoxných smeroch kresťanstva? Odpoveď: žiaľ, áno. Žiaľ, prococtvo sa naplnilo.

Dnes, keď som si opäť prechádzal túto tému v Katolíckej encyklopédii, našiel som veľmi zaujímavé vyjadrenie a odkaz na rozhodnutie jedného z koncilov. Ide o Tridentský koncil, je to takzvaný 19. ekumenický koncil podľa poradia, prijatého rímskokatolíckou cirkvou. Bol zahájený 13. decembra 1545 v Tridente (dnešné mesto Trento) v Taliansku a bol ukončený 4. decembra 1563.

Úlohou koncilu bolo postaviť sa na odpor a odmietnuť diela protestantských teológov. Protestantskí teológovia nesúhlasili s porušeniami zo strany rímskokatolíckej cirkvi. Na koncile bolo prijaté toto rozhodnutie:

„Keď niekto povie, že v Novom zákone niet viditeľného a vonkajšieho kňazstva alebo moci posväcovať a ponúkať telo a krv Pána alebo moci odpustenia hriechov, nech je prekliaty.“ V 16. storočí cirkev potvrdila svoje presvedčenie a učenie o tom, že má moc odpúšťať hriechy a každý, kto si to nemyslí, hovorí Katolícka encyklopédia doteraz, nech je prekliaty.

Ďalej, v tom istom texte je povedané: „kresťanstvo bez kňazstva, ktoré má túto moc, nemôže byť Kristovou cirkvou.“

Teda, tvrdí sa, skutočné kresťanstvo je také, ktoré verí, že kňazi majú moc. Po ich modlitbe sa premieňa chlieb a víno na reálne, skutočné telo a krv Ježiša Krista. Tvrdí sa, že cirkev na zemi má moc odpúšťať hriechy. A keď niekto tak neverí, nech je prekliaty.

Takže vidíme, že toto je v priamom protiklade s učením Svätého písma. A týmto kresťanská cirkev odobrала Ježišovi Kristovi túto právomoc, pretože On je náš Veľkňaz, pretože On vo svätyni vykonáva príhovornú službu za hriechy človeka. No počas dlhého obdobia stredoveku k Nemu kvôli tomu prakticky nikto nechodil. Pretože cirkev učila, že toto všetko sa deje v chrámoch, v kostoloch prostredníctvom hriešnych ľudí, ktorým cirkev dala moc a právo odpúšťať hriechy a vykonávať svätú službu, ktorá bola takto odobratá Ježišovi Kristovi. A nebeská svätyňa bola spustošená a bola potupovaná.

O tom hovorí aj apoštol Pavol v 2. liste Tesalonickým 2,3-4: *„Nech vás nikto nezvedie nijakým spôsobom, lebo deň Kristov nenastane, kým najprv nepríde odpadnutie, a nezjaví sa človek hriechu, syn zatratenia, 4 ktorý sa protiví a povyšuje nad všetko, čo sa volá Bohom alebo svätyňou, takže sa posadí do Božieho chrámu ako Boh a bude sa vydávať za Boha.“*

Pred nami je obraz odpadnutia, ktoré má nastať v histórii v kresťanskej cirkvi. A apoštol Pavol hovorí, že sa to udeje, že nastane odpadnutie a objaví sa niekto, kto sa bude vydávať za Boha, kto sa pokúsi zaujať miesto Boha. A to sa už stalo v histórii kresťanskej cirkvi a bude sa to diať aj v budúcnosti, tesne pred príchodom Ježiša Krista.

Toto hovorí Katolícka encyklopédia v časti venovanej rímskemu pápežovi: *„Pápež a rímsky biskup, ktorý je z moci svojho postavenia nástupcu svätého Petra hlavným pastierom celej cirkvi a je zástupcom Krista na zemi.“*

Slovo „zástupca“ je termín, ktorý niekedy znie ako „vikár“, po latinsky „vicarius“ - ten, ktorý je namiesto Krista na zemi, ten, ktorý zaujal miesto Ježiša Krista. Takže vidíme, ako sa proroctvo presne napĺňa, pretože namiesto toho, aby Ježiš Kristus, náš Príhovorca a Veľkňaz vykonával túto službu: očisťovanie od hriechu, odpúšťanie hriechov, posväcovania a ochrany a všetko iné, čo sme si už vysvetlili počas tohto cyklu prednášok, všetko toto Mu bolo odobraté a vložené na zemi do rúk ľudí, ktorí sa vydávali za predstaviteľov Boha a ktorí Ho fakticky sami nahradili.

Ďalej čítame v Katolíckej encyklopédii: *„Titul zástupca Boha používal napr. pápež Mikuláš III. ako ekvivalent termínu zástupca Krista.“*

Namiesto Boha, vydáva sa za Boha, protiví sa a povyšuje sa nad všetko, čo sa volá Bohom alebo svätyňou. Rovnaký jazyk, rovnaký obraz, kedy sa roh vzniesol do neba a odoberá službu Ježišovi Kristovi, Veľkňazovi nášho vyznania.

Ten istý obraz je opísaný v knihe Zjavenie 11,1-2: *„Potom som dostal trstinu podobnú prútu so slovami: "Vstaň a zmeraj Boží chrám i oltár a tých, čo sa v ňom klaňajú. 2 Ale*

vonkajšie chrámové nádvorie vynechaj a nemeraj ho, lebo je vydané pohanom; budú šliapať po svätom meste štyridsaťdva mesiacov.“

Podme sa pozornejšie pozrieť na tento úryvok. Komu sa hovorí: "Vstaň a zmeraj Boží chrám"? Apoštolovi Jánovi. Apoštolovi Jánovi je povedané: "Vstaň a zmeraj Boží chrám" a je mu nato daná trstina.

Podme si pripomenúť: kde sa Ján v tom momente nachádza?

Posledný raz o mieste, kde sa Ján nachádza, hovorí Zjavenie 4,1-2: „Potom som videl: Hľa, otvorené dvere na nebi a ten prvý hlas, ktorý som už počul ako zvuk poľnice, keď so mnou hovoril, povedal: "Vystúp sem a ukážem ti, čo sa má stať potom!" 2 A hneď som bol v duchu. A hľa, trón stál na nebi, a na tróne bol Sediaci.“

A Ján opisuje nebeskú svätyňu a službu v nej ... Takže, kde sa nachádza Ján vo videní? V nebi, v nebeskej svätyni a jeho miesto pobytu sa nemení od 4. kapitoly. On hovorí: videl som a počul, všetko sa dialo, keď sa nachádzal tam. A keď sa nachádza vo videní v Božom chráme v nebi, počuje hlas, ktorý mu hovorí: "Vstaň a zmeraj Boží chrám" a je mu daná trstina. Tu sa hovorí o nebeskom chráme.

A na potvrdenie si prečítame Zjavenie 11,19, pozrieme sa na širší kontext: „A otvoril sa chrám Boží, ktorý je na nebi, a ukázala sa truhla jeho zmluvy v jeho chráme, a povstalo blýskanie, a zazneli hlasy, a zaburávali hromy, a bolo zemetrasenie a veľké krupobitie.“

Teda, hovorí sa tu o Božom chráme v nebi, nejde o pozemskú stavbu alebo o pozemský Jeruzalem, ako uvidíme neskôr, ale hovorí sa tu o nebeskom chráme, o nebeskej svätyni.

A teraz, Zjavenie 11,2 hovorí: „Ale vonkajšie chrámové nádvorie vynechaj a nemeraj ho, lebo je vydané pohanom; budú šliapať po svätom meste štyridsaťdva mesiacov.“

Vidíme tu, že v tomto nebeskom obraze sa hovorí, že počas určitého časového obdobia budú sväté mesto alebo Boží príbytok pošliapávať. A toto slovo „pošliapávať“ je v origináli, v gréčtine rovnaký termín, má rovnaký koreň ako slovo, ktoré sa používa v Septuaginte (grécky preklad Starého zákona) v 8. kapitole knihy Daniel.

Daniel 8,13: „Vtedy som počul hovoriť jedného svätého. Iný svätý sa pýtal toho, ktorý hovoril: Dokedy bude trvať toto videnie o ustavičnej obeti a o pustošiacej neprávosti, dokedy budú svätyňa i vojsko pošliapované?“

Opisuje sa ten istý obraz rovnakými slovami, opisuje sa rovnaký problém. Počas obdobia 42 prorockých mesiacov bude chrám pošliapavaný, pričom je napísané, že zo strany pohanov.

Vieme, že v histórii kresťanskej cirkvi (ktorá siahla na službu Ježiša Krista v nebeskej svätyni) ako dôsledok jej obrátenia sa k pohanstvu nastane táto zámena služby Ježiša Krista za službu ľudí. Nastane pokus odobrať službu Ježišovi Kristovi, nastane pošliapávanie nebeskej svätyne, čo sa žiaľ aj udialo. Kresťanstvo široko roztvorilo dvere pohanským predstavám,

pohanským tradíciám, obradom počas celej svojej existencie a Boží príbytok, nebeský chrám ostal zabudnutý.

Takže, videli sme, na základe prorociev ako Starého, tak i Nového zákona, ako sa udial pokus o odobratie nebeskej svätyne.

Satan vie, ako veľmi je dôležitá nebeská svätyňa pre duchovnú skúsenosť človeka, ako sa kvalitatívne mení život veriaceho človeka, ktorý prijíma požehnanie z veľkňazskej služby Ježiša Krista, čo sme videli veľakrát počas tohto cyklu. Satan vie, nakoľko kľúčová je táto pravda vo Svätom písme.

A preto urobil všetko možné, aby zahmlil túto pravdu a skryl ju pred veriacimi: pravdu vymenil za falzifikáty, za podvod, za klamstvo, za systém kléru na zemi a takmer sa mu to podarilo. Preto neprekvapuje, že dnes mnohí kresťania, hlavne z tradičných, ortodoxných kresťanských smerov, nič netušia o tejto veľkolepej pravde zo Svätého písma. Táto pravda o nebeskej svätyni prakticky vymizla.

No Hospodin predpovedal aj znovuoobnovenie tejto pravdy a opätovné získanie pravého, skutočného postavenia nebeskej svätyne v duchovnej skúsenosti veriacich.

V knihe Daniel 8,14 je napísané: „... *Ešte dvetisíc tristo večerov a rán, a potom bude svätyňa očistená.*“

Toto slovo, ktoré je preložené ako „bude očistená“, a je preložené správne, má ešte jeden veľmi dôležitý význam. Toto starohebrejské slovo „nicdaq“ sa prekladá aj takto, je to anglický termín „vindicated“, čo znamená „bude mať znovuoobnovené svoje práva“ alebo ešte niektoré preklady hovoria: „bude prehlásená za ospravedlnenú“.

Takýto preklad predkladá aj Revised Standard Version: „... then the sanctuary shall be restored to its rightfull state“.

Svätyni bude vrátený jej status, ktorý jej právom patrí. Hospodin povedal, že prejde 2300 prorockých večerov a rán, a vtedy sa začne svätyňa znovu obnovovať vo svojich právach a svätyňa opäť zaujme v živote kresťanov to miesto, ktoré jej patrí.

Toto sa začalo diať dvoma spôsobmi (lebo sa tu používa sloveso v nedokonavom vide: začne sa obnovovať, začne sa očisťovať):

1. spôsob: cez Božie konanie.

V Danielovi 7. kapitole sa hovorí, že tento malý roh sa staval na odpor a utláčal, vyvyšoval sa proti Všemohúcemu a snažil sa zmeniť časy sviatkov a zákon ... Dokedy? Kým neboli postavené tróny a nezasadol Starodávny dňov.

Daniel 7,9-11: „9 Hľadel som, že boli postavené tróny, a posadil sa Starodávny dňov; ... 11 Vtedy som pozeral a videl som, že som pre hlas pyšnej reči, ktorú hovoril roh, bolo zviera zabité pred mojimi očami ...“

Daniel 7,21-22: „A hľadiac videl som, že ten roh viedol vojnu so svätými a premáhal ich, 22 až prišiel Starodávny dňov, a daný bol súd svätým Najvyššieho...“.

Takže vidíme, že Boh začína proces očisťovania nebeskej svätyne, začína súdny proces, obnovuje svätyňu a odoberá moc tomuto malému rohu.

2. spôsob:

Daniel 8,26: „Videnie o večeroch a ránach, ako bolo povedané, je pravda. Ty však udrž videnie v tajnosti, lebo sa to vzťahuje na ďalekú budúcnosť.“

Všetko ostatné v tejto kapitole bolo vysvetlené: kto je baran, kto je kozol, kto je 1 roh a 4 rohy, malý roh ... Všetko bolo vysvetlené okrem jedného detailu: očistenia svätyne. Je napísané: udrž to v tajnosti do poslednej doby.

A potom sa táto myšlienka opakuje v knihe Daniela 12,4: „Ty však, Daniel, ukry tieto slová a zapečať knihu až po posledný čas! Mnohí ju budú skúmať a poznanie sa rozmnoží.“

Boh povedal, že v poslednom čase mnohí začnú čítať túto knihu a pochopia zmysel tohto proroctva o očistení a znovuoobnovení svätyne.

Ďalej sa o tom hovorí v Danielovi 12,9-13: „Odpovedal: Chod', Daniel! Lebo slová sú skryté a zapečatené až po posledný čas! 10 Mnohí budú čistení a bielení a skúšaní ako v ohni. A bezbožní budú páchať bezbožnosť, a ani jeden bezbožný nebude rozumieť, ale rozumní budú rozumieť. 11 Odvtedy, ako bude odstránená ustavičná obeť a postavená pustošiaci ohavnosť, uplynie tisícdeväťdesiat dní. 12 Blahoslavený, kto bude čakať a dočká sa tisíctristotridsaťpäť dní. 13 Ty však chod' v ústrety koncu a odpočívaj! Potom vstaneš k svojmu údely na konci dní.“

Teraz sa nebudeme zaoberať tým, čo znamenajú tieto prorocké obdobia. Hlavné, načo chcem obrátiť vašu pozornosť je, že Boh povedal, že v určenej dobe, v poslednom čase, sa tieto proroctva začnú čítať. Tí, ktorí budú očistení, budú vybielení a pretavení v skúškach, porozumejú to, čo bolo skryté, zapečatené ohľadom nebeskej svätyne a poznanie sa rozmnoží. A toto sa udialo.

Teda, druhý spôsob znovuvybudovania, rehabilitácie a postavenia svätyne na jej predošlé miesto je v tom, že Boh predpovedal na zemi vznik hnutia spomedzi kresťanov, z tých, ktorí túžia po očistení, svätosti a ktorí sa budú snažiť spoznať Božiu vôľu. Vznikne hnutie, ktoré začne študovať tieto proroctvá o znovuoobnovení svätyne. A toto sa udialo.

Na začiatku 19. storočia mnohí kresťania - baptisti, presbyteriáni, metodisti, luteráni, prívrženci anglikánskej a episkopálnej cirkvi, kongregacionalisti a mnohí iní - na rôznych

kontinentoch, absolútne nezávisle od seba začali veľmi precízne študovať proroctvo z 8. kapitoly knihy Daniela, ktoré ich priviedlo k pochopeniu služby Ježiša Krista v nebeskej svätyni. A od tej doby bolo napísané ohromné množstvo prác na túto tému.

Na zemi sa začal proces štúdia, hlásania, utvrdenia a prijatia vierou služby Ježiša Krista v nebeskej svätyni.

Teda, spôsobom Božieho konania v nebi a spôsobom konania ľudí na zemi Ježiš Kristus vo Svätom písme prorocky predpovedal, že svätyňa bude znovu obnovená, že Ježišovi budú vrátené Jeho právomoci a že stále viac veriacich bude vierou znovu prichádzať do nebeskej svätyne. Títo ľudia zanechajú falošné náhrady, zanechajú pokus získavať odpustenie hriechov prostredníctvom ľudí, zanechajú toto klamstvo a znovu budú prichádzať tam, kde vždy mali prichádzať: do nebeskej svätyne k Príhovorcovi a Veľkňazovi Ježišovi Kristovi.

Takže dnes, v rámci poslednej časti cyklu o nebeskej svätyni a jej význame pre duchovnú skúsenosť veriaceho človeka sme videli, ako Biblia predpovedala v Starom aj v Novom zákone, ako sa bude odohrávať pokus o odobratie služby v nebeskej svätyni. Keďže satan vie, aká dôležitá je táto pravda, nielen z pohľadu intelektuálneho pochopenia, ale z pohľadu praxe, z pohľadu duchovnej skúsenosti, všetky svoje sily sústredil na zatmenie tejto pravdy a dodnes bojuje proti tejto pravde.

No sláva Bohu zato, že On sám koná službu znovuvybudovania svätyne. A Boh na zemi vytvoril hnutie, ktoré dnes existuje vo všetkých krajinách na svete, kde sa hlása, študuje sa, prijíma sa vierou, vyznáva sa a potvrdzuje sa viera v nebeskú svätyňu, v jej realitu.

Dnes vyzývam každého, kto je tu prítomný, pripojiť sa k tomuto hnutiu, či už pôjde o oficiálne pripojenie sa cez vyznanie viery Bohu, cez krst alebo či ide o hlásanie tejto pravdy cez rozprávanie o tom ľuďom naokolo. Dajte možnosť prečítať si tieto prednášky tým, ktorých poznáte. Dajte ľuďom naokolo možnosť preštudovať si tieto prednášky, tieto pravdy, aby toto hnutie sa rozširovalo. A aby požehnania, ktoré sú nám dané a sú reálne, nezostali nevyužitú medzi tými, ktorých poznáme, ktorých milujeme, ktorým želáme Božie požehnanie. Vyzývam vás: pripojte sa k tomuto hnutiu, ktoré rozširuje, hlása a vyznáva túto veľkú pravdu.

A na záver vás všetkých chcem pozvať, aby ste vyznali svoju vieru pred Bohom na základe preštudovaných tém v rámci tohto cyklu. Ak ste nejakú tému vynechali alebo jej nerozumiete alebo ju zatiaľ neprijímate, tak vyznajte to, v čo už teraz veríte. Vyslovte to, čo sľubujete Bohu a dnes to urobíme všetci spolu.

Vidíte pred sebou hlavné myšlienky, ktoré odrážajú 10 hlavných tém, ktoré sme študovali v tomto cykle. Pokiaľ tieto body zodpovedajú vašej viere a sľubu, ktorý chcete dať Hospodinovi, pozývam vás zopakovať ich nahlas po mne ako vaše vyznanie viery Bohu. Takto vyjadríte, že veríte pravde o realite nebeskej svätyne a Boh vás odtiaľ počuje.

Takže, prečítam vyznanie viery Bohu a týchto 10 bodov zopakujeme spolu nahlas:

1. Verím v realitu nebeskej svätyně.
2. Vyznávam, že môžem vierou vchádzať do nebeského chrámu.
3. Verím, že Ježiš Kristus je Božím Baránkom a Veľkňazom v nebeskej svätyni za mňa.
4. Prijímam rozhodnutie vyznávať svoje hriechy a svoju vieru pred Ježišom Kristom, Veľkňazom nášho vyznania.
5. Prijímam svätosť, ktorú mi dáva služba Ježiša Krista v nebeskej svätyni.
6. Prijímam rozhodnutie riadiť sa Božím zákonom (Desatorom) vo svojom živote a verím v priame zjavenie Ducha Svätého v otázkach morálky.
7. Verím, že z nebeskej svätyně dostanem ochranu pred útlakom a vo znovuoobnovenie spravodlivosti na zemi počas súdu.
8. Verím, že očistenie nebeskej svätyně ma oslobodí od pominateľnosti a od hriešnej prirodzenosti.
9. Verím v konečné víťazstvo nad diablom a v Boží stánok s ľuďmi na novej zemi.
10. Chcem patriť k hnutiu, ktoré verí, vyznáva a hlása pravdu o nebeskej svätyni.

Amen.

Preložené so súhlasom Vitalija Olijnika.

Ďalšie materiály a videá nájdete na www.krokdoneba.com.